

[Holmberg.]

frem til en afgørelse af, hvordan denne bro skal placeres. Det er en selvfølge, at folketinget til sin tid skal træffe den endelige afgørelse, men det er noget væsentligt, at denne afgørelse til sin tid bliver en realitet og ikke blot bliver en formel og efterfølgende godkendelse af en beslutning, som i virkeligheden allerede er truffet. Er vi først kommet så langt, at forhandlingen med et andet lands myndigheder i det væsentlige er afsluttet og der er udarbejdet et lovforslag, kan vi ikke se bort fra, at folketingets muligheder for reel indflydelse i virkeligheden er begrænset i forhold til de muligheder, folketinget på et tidligere tidspunkt kunne have haft.

Den højtærede minister henviste til den betænkning, der er afgivet af teknikerudvalget, og som anbefaler en nordlig forbindelse bestående af en kombineret jernbane- og vejbro. Udvalget mener, at denne forbindelse i forhold til den økonomiske indsats vil blive den bedste løsning, og anbefaler, at en sådan forbindelse bygges. Jeg skal naturligvis gerne erkende, at udvalget har afvejede en række problemer i forbindelse med broens bygning og placering; det ville også være mærkeligt andet, når udvalget har siddet i 7-8 år. Men trods det omfattende arbejde nærer jeg alligevel tvivl om, at alle hensyn er taget i betragtning. Det er jo et teknikerudvalg, og dets opgave har naturligvis først og fremmest været at søge problemerne belyst ud fra et teknisk synspunkt.

Vi står imidlertid her over for et projekt, som, hvad enten vi vælger den ene eller anden udformning, drejer sig om adskillige hundrede millioner kroner, men samtidig et projekt, som i mangfoldige andre henseender griber ind i hele vort samfunds udvikling. Derfor må uundgåeligt en lang række andre hensyn og interesser end netop de tekniske melde sig, når disse planer skal afvejes. Netop dér er det vel, at folketinget har en ganske særlig forpligtelse til at sikre en alsidighed og en hensyntagen til alle berettigede interesser i det grundlag, hvorpå en endelig beslutning til sin tid skal træffes.

Jeg tror, vi må erkende, at over for de meget store investeringsopgaver, som i de kommende år skal løses både inden for det

offentliges område og inden for de private erhverv rækker en vurdering så at sige fra opgave til opgave ikke til. Det har for mit parti været noget meget væsentligt at søge at sikre en sammenhæng i vurderingen af det offentliges enkelte investeringsopgaver. Gentagne gange har mit parti rejst kravet om samlede oversigter over det offentliges anlægsudgifter, rækkende også ud over de enkelte finansår. Vi er vel også nået et stykke ad denne vej; jeg tænker her bl. a. på de femårsoversigter, vi for nogle år siden fik i forbindelse med finanslovforslagene; jeg tænker også på betænkningen om trafikinvesteringerne og om undervisningsbyggeriet. Der går en lige linje fra disse ønsker til den forespørgselsdebat, vi i øjeblikket har.

I mange henseender er en fast Øresundsforbindelse jo et led i en større helhed — det er den økonomisk, og det vil jo i virkeligheden sige arbejdskraftsmæssigt. Det er i vid udstrækning de samme grupper af arbejdskraft, der skal trækkes på ved de forskellige trafikinvesteringer, hvad enten det gælder den kommende Store-Bæltsforbindelse, udbygning af vejnettet og motorvejsnettet ud over hele landet, udbygning af den københavnske nærtrafik og mange andre store offentlige anlægsarbejder, vi i de nærmest kommende år må regne med at blive stillet over for. Vi kan nok så ofte tale om disse mange planer og projekter som bevillingsspørgsmål, men det afgørende er i virkeligheden, om den arbejdskraft, om de materialer, om den opsparing, om den valuta, der skal gøre løsningen af disse opgaver mulig, er til stede, og i denne henseende trækker de alle på de samme kilder, nemlig de kilder, som også skal muliggøre de helt nødvendige erhvervsmæssige investeringer i arbejdspladser, i boliger og i alle de andre ting, som er et nødvendigt led i befolkningens tilværelse.

Derfor er spørgsmålet om en fast Øresundsforbindelse ikke alene et spørgsmål om broens placering, men i høj grad også et spørgsmål om dens indplacering blandt de mange andre investeringsopgaver, som vi står over for. De store broprojekter og de store trafikprojekter i det hele taget er jo samtidig centrale led i det billede af det danske samfunds udvikling, som vi taler